

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL IAȘI
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA NR. 714/CA

Ședința publică de la 06 decembrie 2010

Completul compus din:

Președinte - Dragos Radu Gabriel Șerbănescu

Judecător - Iustinian Obreja Manolache

Judecător - Aurelia Gheorghe

Grefier - Nicoreta Trâncă

Pe rol pronunțarea asupra cauzei de contencios administrativ și fiscal privind pe recurenta - intimată SC Gecco Com SRL Bârlad, cu sediul în Bârlad, str.Republicii, nr.190, bloc D, parter, județul Vaslui, în contradictoriu cu intimata – recurentă Direcția Generală a Finanțelor Publice Vaslui, având ca obiect - contestație act administrativ fiscal(Decizia nr.25/14.09.2007 emisă de pârâta-intimată), recursuri împotriva sentinței numărul 142/CA/26.04.2010 a Tribunalului Vaslui.

La apelul nominal făcut în ședința publică, sunt lipsă reprezentanții părților.

Procedura legal îndeplinită.

Se referă, de către grefier, că dezbaterile au avut loc în ședința publică de la 22 noiembrie 2010, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, și că, din lipsă de timp pentru deliberare, s-a dispus amânarea pronunțării la 29 noiembrie 2010 și apoi pentru astăzi 06 decembrie 2010.

După deliberare,

CURTEA DE APEL,

Asupra recursului de față reține cele ce urmează.

Prin sentința nr.142/CA/26.04.2010, pronunțată de Tribunalul Vaslui, s-a admis în parte acțiunea formulată de reclamanta SC Gecco Com SRL, cu sediul în Bârlad, str.Republicii, nr.190, bloc 3, sc. D, parter, județul Vaslui, s-a anulat în parte, drept consecință, decizia nr.25, emisă la data de 14.09.2007 de către Direcția Generală a Finanțelor Publice Vaslui, decizia de impunere nr.1534/21.03.2005 și raportul de inspecție fiscală nr.1534/21.03.2005, emise de către pârâtă, în ceea ce privește obligarea reclamantei SC Gecco Com SRL la plata sumei de 1726,4 lei, cu titlu de impozit pe profit, precum și în ceea ce privește plata dobânzilor și penalităților de întârziere aferente acestei sume.

Reclamanta fost exonerată de la plata sumei de 1726,4 lei cu titlu de impozite pe profit, precum și de la plata dobânzilor și penalităților de întârziere aferente acestei sume.

S-a menținut obligarea reclamantei la plata sumei de 6939,6 lei, reprezentând impozit pe profit, precum și la plata dobânzilor și penalităților de întârziere aferente acestei sume.

S-a respins cererea reclamantei privind restituirea sumei de 86.660.009 ROL(8.666RON), iar pârâta a fost obligată la plata către reclamantă a sumei de-2.539,5 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, constând în taxă judiciară de timbru, timbru judiciar, onorariu expert și onorariu apărător.

În motivare, s-a reținut că, prin decizia de impunere nr. 1534, emisă la data de 21.03.2005 de către pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Vaslui, în baza procesului verbal cu același număr s-a stabilit în sarcina reclamantei obligația suplimentară de plată în quantum de

8.666 lei(ron) cu titlu de impozit pe profit , datorat în condițiile în care reclamanta a înregistrat eronat cheltuielile cu chiria, nu a înregistrat unele facturi fiscale, a înregistrat cheltuieli fără documente justificative, a înregistrat cheltuieli cu dobânda privind un împrumut obținut de la o persoană fizică peste limita de deductibilitate.

Astfel, s-a reținut că reclamanta datorează suma de 2687 lei (ron) aferentă unui impozit în sumă de 10.748 lei, întrucât reclamanta a înregistrat în contabilitate, ca și chirie, adică ca și cheltuieli deductibile integral la calcularea impozitului pe profit, contravaloarea ratelor unui contract de leasing financiar mobilier, privind un autovehicul, deși, în realitate, era deductibilă fiscal numai cota de amortizare fixată în rata lunară, ori societatea a dedus la calculul profitului impozabil întreaga valoare a ratelor de leasing achitate în baza contractului de leasing financiar.

Apoi, s-a reținut în sarcina reclamantei și obligația suplimentară de plată a sumei de 5.066 lei, aferentă unui profit impozabil de 20.263 ron, reprezentând cheltuielile cu dobânda deduse, în perioada 1.07.2002- 30.06.2003, de către societate aferente unui împrumut acordat de către o persoană fizică, rata dobânzii folosită de către societate fiind mai mare decât rata de referință a BNR, contrar prevederilor art. 10 pct.5 din Legea nr. 414 din 2002.

În continuare, s-a reținut în sarcina reclamantei obligația de plată a sumei de 840 lei datorată în condițiile înregistrării în contabilitatea reclamantei, fără documente justificative, a unor cheltuieli cu întreținerea mijlocului fix achiziționat la data de 31.03.2003, potrivit contractului de vânzare cumpărare nr. 270 din 25.03.2003.

În fine, s-a reținut în sarcina reclamantei obligația de plată a sumei de 606 lei, aferentă cheltuielilor de protocol în cuantum de 2424 lei, cheltuieli nedeductibile deoarece au depășit limita prevăzută de lege.

Prin decizia nr. 25, emisă la data de 14.09.2007, pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Vaslui a respins, ca neîntemeiată, contestația reclamantei formulată împotriva deciziei de impunere și procesului verbal nr. 1534 din data de 21.03.2005.

În ceea ce privește obligația fiscală în sumă de 2687 lei, reprezentând impozit pe profit, cu dobânzile și penalitățile de întârziere aferente, instanța a reținut faptul că reclamanta a achiziționat un mijloc de transport în comun în temeiul contractului de leasing 352/14.08.2001, în posesia căruia a intrat la data de 4.01.2002, valoarea de inventar a mijlocului fix fiind de 162.386 lei ron, iar în perioada derulării contractului de leasing financiar societatea a înregistrat integral drept cheltuieli integral deductibile la calcularea profitului impozabil contravaloarea ratelor achitate.

Reclamanta a achiziționat, conform contractului de leasing financiar nr. 353/14.08.2001, un mijloc de transport în comun în posesia căruia a intrat în luna ianuarie 2002, plata ratelor fiind făcută trimestrial, valoarea de inventar a mijlocului fix achiziționat fiind de 162.386 lei.

Instanța a mai reținut că, eronat, contractul de leasing financiar a fost înregistrat de către societate ca și contract de leasing operațional, înregistrând ca și chirie, adică ca și cheltuielă integral deductibilă la calcularea impozitului pe profit, ratele de leasing financiar achitate.

Pe de altă parte, instanța a reținut faptul că, pentru perioada 2002- 2004, pentru contractul de leasing financiar mai sus arătat, amortizarea și dobânzile pentru contractul de leasing financiar sunt deductibile(nu numai amortizarea, cum a reținut organul de inspecție fiscală), totalul acestor cheltuieli deductibile pentru perioada în litigiu fiind, așa cum reiese din expertiza contabilă efectuată de către expertul Ifrim Iulian.

Instanța a mai reținut că, raportat la cuantumul cheltuielilor deductibile astfel reținute, reclamanta datorează cu titlu de impozit pe profit suplimentar suma de 895 lei, nu suma de 2687 lei ron reținută de către organul fiscal, adică mai puțin cu 1726,4 lei față de suma reținută de către organul fiscal.

Instanța a înlăturat în ceea ce privește această sumă concluziile expertizei Vechiu Margareta raportat la împrejurarea că la stabilirea quantumului cheltuielilor deductibile cu amortizarea și diferența de curs valutar nu a avut în vedere cheltuielile înregistrate și deduse în anul 2001, în quantum de 24.239, constând în suma plătită ca și avans la achiziționarea autoutilitare, ci a calculat amortizarea și diferența de curs valutar având în vedere și această sumă deja dedusă în perioada anterioară controlului.

În ceea ce privește obligația fiscală în sumă de 844 lei, cu dobânzile și majorările de întârziere aferente, reprezentând impozit pe profit suplimentar datorat prin înregistrarea în contabilitatea societății reclamante, la data de 31.03.2003, fără documente justificative, a sumei de 3750 lei ron, cu titlu de cheltuieli cu întreținerea și reparațiile, instanța a reținut că reclamanta nu a depus nici un document justificativ din care să rezulte că în anul 2003, respective în luna martie 2003, a cheltuit cu întreținerea și reparațiile mijlocului fix reprezentat de autovehiculul marca Renault Master suma de 3750 lei ron, sumă pe care a înregistrat-o la data de 31.03.2003 în contul 611.

S-a concluzionat că susținerile reclamantei, potrivit cărora contractul de vânzare cumpărare, certificatul de înmatriculare și ordinele de plată privind achiziționarea autoturismului în luna martie 2003 dovedesc, implicit, și efectuarea cu privire la acest autoturism a unor cheltuieli cu întreținerea și reparațiile în quantum de 3750 lei, nu pot fi primite deoarece, potrivit legislației în vigoare în anul 2003, dovada cheltuielilor se face documente contabile justificative, nicidecum prin înscrisurile ce dovedesc achiziția unui bun.

În ceea ce privește obligația fiscală în sumă de 606 lei, reprezentând impozit pe profit aferent unor cheltuieli de protocol în sumă de 2423 lei ron, cheltuieli de protocol ce depășesc limita legală, instanța a reținut că din probele administrate în cauză reiese că suma 2423 lei ron, înregistrată de societate ca și cheltuieli de protocol, este nedeductibilă deoarece depășește limita de 2% aplicată asupra diferenței dintre totalul veniturilor și al cheltuielilor, incluziv accizele, mai puțin cheltuielile cu impozitul pe profit și cheltuielile de protocol înregistrate în cursul anului, instituită de prevederile art.9 pct.7 lit.q din Legea nr. 414 din 2002.

Aferent cheltuielilor de protocol nedeductibile în quantum de 2423 ron, instanța a reținut că societatea reclamantă datorează suma de 606 lei, cu titlu de impozit pe profit, cu dobânzile și majorările de întârziere aferente, această concluzie reieșind și din mențiunile raportului de expertiză contabilă (obiectivul 9) efectuat de către expert Vechiu Margareta.

În ceea ce privește obligația fiscală în sumă de 5066 lei reprezentând impozit pe profit, instanța a reținut faptul că în perioada 1.07.2002- 30.06.2003 societatea a beneficiat în baza unui contract de credit, de un împrumut de la o persoană fizică, în sumă de 1.651.168 lei, dobânzile practicate de către societate în această perioadă fiind mai mari decât cele admise, adică mai mari decât dobânda de referință a BNR, potrivit prevederilor art. 10 pct.5 din Legea nr. 414 din 2002 privind impozitul pe profit, care statuează faptul că dobânzile datorate pentru împrumuturile în lei obținute de la alte entități decât instituțiile de credit autorizate sunt deductibile la nivelul ratei de referință a BNR pentru împrumuturile în lei.

În această modalitate, societatea reclamantă a înregistrat ca și cheltuieli deductibile suma de 20.263 ron, care, conform prevederilor legale mai sus arătate, erau nedeductibile.

În consecință, reclamanta, prin modalitatea mai sus arătată, a diminuat impozitul pe profit datorat cu suma de 5.066 ron, pe care instanța a reținut că o datorează bugetului de stat, cu dobânzile și penalitățile de întârziere aferente.

Pentru toate aceste considerente, instanța a admis în parte acțiunea formulată de către reclamanta SC Gecco Com SRL, cu sediul în Bârlad, str. Republicii, nr. 190, bl. 3, sc. D, parter, ad. Vaslui în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Vaslui, cu sediul în Vaslui, str. Ștefan cel Mare, nr. 56, jud. Vaslui și, în consecință, a anulat, în parte, decizia nr. 25,

emisă la data de 14.09.2007 de către Direcția Generală a Finanțelor Publice Vaslui, decizia de impunere nr. 1534/21.03.2005 și raportul de inspecție fiscală nr. 1534/21.03.2005 emise de către pârâtă, în ceea ce privește obligarea reclamantei SC GECCO COM SRL la plata sumei de 1726,4 lei, cu titlu de impozit pe profit, (reprezentând diferența dintre suma de 2687 reținută de către organul fiscal și suma de 895 lei reținută a fi datorată de către instanță), precum și în ceea ce privește plata dobânzilor și penalităților de întârziere aferente acestei sume, a exonerat reclamanta de la plata sumei de 1726,4 lei cu titlu de impozite pe profit, precum și de la plata dobânzilor și penalităților de întârziere aferente acestei sume și a menținut obligarea reclamantei la plata sumei de 6939,6 lei, reprezentând impozit pe profit, precum și la plata dobânzilor și penalităților de întârziere aferente acestei sume.

În ceea ce privește cererea reclamantei privind restituirea sumei de 86.660.009 ROL(8.666 RON), instanța a reținut faptul că aceasta este neîntemeiată deoarece reclamanta a achitat pentru perioada în discuție suma de 53.731, în condițiile în care datorează suma de 60.670,5 lei, nedepunând nici o dovadă din care să rezulte că a achitat în plus față de suma datorată și suma de 8.666 lei ron.

În fine, instanța a obligat pârâta la plata către reclamantă a sumei de 2.539,5 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, constând în taxă judiciară de timbru -39,5, timbru judiciar - 0,3 lei, onorariu expert-1500 și parte onorariu apărător.

Împotriva acestei hotărâri, au declarat recurs atât reclamanta SC Gecco Com SRL Bârlad, cât și Direcția Generală a Finanțelor Publice Vaslui.

În motivarea propriului recurs, SC Gecco Com SRL Bârlad a arătat că în mod greșit prima instanță i-a respins cererea de restituire a sumei de 8666 lei, din actele depuse la dosar și din conținutul expertizei contabile efectuate rezultând cu claritate faptul că această sumă i-a fost luată din cont.

În motivarea căii de atac formulate, Direcția Generală a Finanțelor Publice Vaslui a arătat că recursul vizează suma de 1.726,4 lei, pe care instanța de judecată greșit a înțeles și s-a pronunțat să exonereze pe reclamantă de plata acestei sume cu titlu de impozit pe profit(reprezentând diferența dintre suma de 2.687 lei, reținută de către organul fiscal, și suma de 895 lei , reținută a fi datorată, precum și în ce privește plata dobânzilor și penalităților aferente acestei sume.

Se consideră că instanța de judecată greșit a apreciat ca organul de inspecție fiscală a considerat cheltuiala cu dobânzile aferente contractului de leasing financiar ca fiind nedeductibilă, stabilind pentru aceasta un impozit pe profit în suma de 1.726,4 lei.

Susține recurenta că dobânzile nu au făcut obiectul diferențelor stabilite de către organul de inspecție fiscală, că organul de inspecție fiscală a considerat cheltuielile cu dobânda și cheltuielile cu diferențele de curs valutar, aferente ratelor de leasing, ca fiind cheltuieli deductibile, ca și agentul economic, conform contractului de leasing financiar nr.ROM/352/TW/CN/14.08.2001, și că numai cheltuiala cu ratele de leasing au fost considerat nedeductibile, organul de inspecție fiscală calculând pentru mijlocul fix respectiv amortizară conform prevederilor art.12 din Legea nr.414/2002 și art.25 alin.1 din Legea nr.571/200 privind Codul fiscal.

Recurenta Direcția Generală a Finanțelor Publice Vaslui a mai arătat că sentința este netemeinică și nelegală și sub aspectul cheltuielilor de judecată acordate societății reclamante.

Direcția Generală a Finanțelor Publice Vaslui a formulat și întâmpinare la recurs societății comerciale, solicitând respingerea acestuia ca neîntemeiat.

În dovedirea propriilor susțineri, recurenta SC Gecco Com SRL Bârlad a depus la dc un înscris.

Analizând sentința recurată, prin prisma motivelor de recurs formulate, cât și din oficiu, în condițiile disp.art.304 ind.1 Cod procedură civilă, instanța apreciază că ambele recursuri sunt întemeiate, urmând a le admite.

Astfel, în ceea ce privește recursul formulat de Direcția Generală a Finanțelor Publice Vaslui, susținerile acesteia sunt justificate doar în ceea ce privește cheltuielile de judecată acordate.

Acțiunea formulată de reclamanta SC Gecco Com SRL Bârlad a fost admisă doar în parte și se impunea reducerea proporțională a sumei de bani solicitată de aceasta cu acest titlu.

În consecință, urmează a se dispune reducerea cuantumului stabilit de la suma de 2539,50 lei la suma de 1200 lei.

În ceea ce privește celelalte susțineri(privind suma de 1726,4 lei, sumă pe care instanța a înlăturat-o de la plată), apărările recurente nu pot fi primite de către Curte.

S-a avut în vedere că, din ambele rapoarte de expertiză contabilă efectuate în cauză, rezultă faptul că, deși reclamanta a înregistrat în mod eronat ca și chirie ratele de leasing financiar achitate, datorită faptului că amortizarea și dobânzile(inclusiv diferențele de curs valutar) pentru contractul de leasing financiar sunt deductibile, societatea nu datorează impozit pe profit suplimentar.

Susținerile organului fiscal, în sensul că la stabilirea sumei de bani datorate cu titlu de impozit pe profit ar fi avut în vedere și cheltuielile cu dobânda și diferențele de curs valutar aferente ratelor de leasing ca și cheltuieli deductibile, nu pot fi primite de către instanță, aceste susțineri nefiind probate cu acte încheiate în acest sens și fiind infirmate de concluziile rapoartelor de expertiză.

În ceea ce privește recursul formulat de SC Gecco Com SRL Bârlad, acesta este întemeiat în condițiile în care, deși s-au anulat în parte actele administrative fiscale, nu s-a dispus restituirea sumei de 1726,40 lei, încasată cu titlu de impozit pe profit, precum și dobânzile și penalitățile aferente acestei sume.

Faptul că întreaga sumă indicată în titlu de creanță fusese deja achitată de către reclamanta - recurentă rezultă cu certitudine din adresa nr.0601/20.07.2010, emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Vaslui - Administrația Finanțelor Publice Bârlad, adresă depusă la fila 11 a dosarului.

Pentru toate aceste considerente, admitându-se recursul formulat, urmează a fi modificată sentința primei instanțe în sensul mai sus indicat.

Văzând și disp.art.276 Cod procedură civilă,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite recursurile declarate de reclamanta SC Gecco Com SRL și pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Vaslui împotriva sentinței civile nr.142/CA/26.04.2010 a Tribunalului Vaslui, sentință pe care o modifică în parte.

Obligă pe pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Vaslui să restituie reclamantei SC Gecco Com SRL suma de 1726,4 lei, încasată cu titlu de impozit pe profit, precum și dobânzile și penalitățile de întârziere aferente acestei sume.

Reduce cheltuielile de judecată acordate reclamantei în primă instanță de la suma de 2539,5 lei la suma de 1200 lei.

Mentine celelalte dispoziții ale sentinței recurate.

Obligă pe Direcția Generală a Finanțelor Publice Vaslui să plătească SC Gecco Com SRL suma de 420 lei cu titlu de cheltuieli de judecată efectuate în recurs.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din 06 decembrie 2010.

Președinte,
Dragos Radu Gabriel
Șerbănescu

Judecător,
Iustinian Obreja Manolache

Judecător,
Aurelia Gheorghe

Grefier,
Nicoreta Trăneă

Red.jud.ȘD/06.01.2011

Tehnored. gref.TN/06.01.2011

Jud. fond- Laura Monica Balan/Tribunalul Vaslui